

การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21

The development of the happiness learning management instruments of student in the 21st century

ปานจิตร สุขุมาลัย

Panjitr Sukumal

วิทยาเขตขอนแก่น, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Khon Kaen Campus, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: panjitr.suk@mcu.ac.th

Received: 15 April 2024; Revised: 29 April 2024; Accepted: 29 April 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 และ 2) ตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตคณะครุศาสตร์ในสำนักงานจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 345 รูป/คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการวิจัยและพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.60 - 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มี 5 องค์ประกอบ จำนวน 59 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 12 ข้อ 2) ด้านการเรียนรู้ของครู จำนวน 15 ข้อ 3) ด้านบรรยากาศและแหล่งเรียนรู้ จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ และ 5) ด้านการประเมินและการสะท้อนผลการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของนิยามเชิงปฏิบัติการตามองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 พบว่า ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ระหว่าง 0.38 - 0.82 ซึ่งมีค่าทางบวกทุกข้อมีอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ข้อคำถามทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเที่ยง (Reliability) มีค่า 0.92, 0.90, 0.87, 0.89 และ 0.84 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับความเที่ยงสูงทุกองค์ประกอบ

ความสำคัญ: แบบประเมิน, การจัดการเรียนรู้, ความสุข, นิสิตในศตวรรษที่ 21

Abstract

The objectives of this research were: 1) Development of the Happiness Learning Management Instruments of Student in the 21st century 2) Test and evaluate the quality of the Happiness Learning Management Instruments of Student in the 21st century. The samples of 345 students, faculty of education in Mahachulalongkornrajavidyalaya University, academic year of 2022. They were selected by Stratified Random Sampling. Research and Develop the Happiness Learning Management Instruments of Student in the 21st century The data were analyzed by descriptive statistics and second confirmatory factor analysis (CFA) for LISREL

The research results were as follows:

1. It were found that, the created of the Happiness Learning Management Instruments of Student in the 21st century are 5 levels rating scale and 5 components of 1) 12 items learning management of student component. 2) 15 items learning management of teacher component. 3) 9 items of environment and learning resources component. 4) 13 items of learning management design component 5) 10 items of evaluation and reflect component.

2. The discrimination ranged 0.38 to 0.92 by and all of 59 items are construct validity. The reliabilities of the assessments ranged by components are 0.92, 0.90, 0.87, 0.89 and 0.84 respectively, which are in the high score.

Keywords: Instruments, Learning Management, Happiness, Students the 21st century.

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั้น เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องตระหนักเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ มากมายอันส่งผลต่อการเรียนรู้และวิถีการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนได้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะในตัวผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะชีวิตที่ดี การจัดการเรียนรู้ที่ดีผู้เรียนควรได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง มุ่งเน้นความรู้คู่คุณธรรม และมีความสามารถในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งตรงกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น เพราะสถาบันอุดมศึกษาต้องช่วยพัฒนาความเข้าใจตนเองและพัฒนาค่านิยมส่วนบุคคลด้วย เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันยึดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ที่ว่าด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ

ของผู้เรียน การที่ผู้สอนจะจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลต่อผู้เรียนได้นั้น ผู้สอนจะต้องมีองค์ความรู้ และสามารถบูรณาการความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ครูควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้อย่างมีความสุข และต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข การเรียนรู้อย่างมีความสุขจะต้องมีแนวคิดพื้นฐานเกิดจากการสร้างความรักและความศรัทธาให้กับผู้เรียน เพราะศรัทธาเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาควรจัดการเรียนรู้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่คาดหวังที่พัฒนาขึ้นมาจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เพื่อนำไปใช้วางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้สอน นอกจากนี้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีโดยทั่วไปต้องมีความรู้และความสามารถ คือ มีความรู้ที่เป็นระบบในสาขาวิชา มีความสามารถในการตรวจสอบปัญหาและแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสืบค้น ทักษะการใช้เทคนิคทางสถิติและการคำนวณที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ มีทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้นๆ การดำเนินชีวิตให้มีความสุขต้องประกอบด้วยการมีอารมณ์ทางบวก การมีส่วนร่วม การมีความสัมพันธ์เชิงบวก การเป็นผู้มีความหมาย และการประสบความสำเร็จ

การจัดการศึกษาของคณะสงฆ์ เป็นการจัดการศึกษาอีกประเภทหนึ่งที่มีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในศตวรรษที่ 21 การศึกษาของสงฆ์ในปัจจุบันมีการตราเป็นพระราชบัญญัติ (ปัญญา คล้ายเดช และคณะ, 2564) และการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในฐานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีพันธกิจ 4 ประการ ได้แก่ การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะที่ 13 มีเป้าหมายในการดำเนินการประเด็นแรกคือการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยตามพันธกิจ ให้เป็นไปตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 4 และสามารถดำเนินการได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ รวมไปถึงสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของคนทั่วโลก คณะครุศาสตร์ทั้งส่วนกลางและส่วนงานจัดการศึกษามีพันธกิจที่มุ่งผลิตบัณฑิตวิชาชีพครูและพัฒนาศักยภาพบัณฑิตให้เป็นเลิศในวิชาชีพและมีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความเป็นมืออาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งในกระบวนการการศึกษานั้นมีความเข้มข้นทั้งเนื้อหาสาระวิชาของแต่ละสาขาวิชาและมีสาระวิชาของวิชาชีพครู ตามมาตรฐานวิชาชีพครู 11 ส่วนงานจัดการศึกษาที่ผลิตนิสิตได้นำแนวทางการการปฏิรูปการศึกษาได้ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการผลิต และมาตรฐานบัณฑิตในกระบวนการผลิตนิสิตให้ได้ครูที่มีศักยภาพ คุณภาพ สมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2558) การเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ประกอบกับการมีกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยหรือของคณะ และกิจกรรมเสริมความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อันเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตซึ่งอาจจะส่งผลให้นิสิตเกิดความเครียดขึ้นได้ วิธีการเรียนการสอนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่นิสิตต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียน ทำให้นิสิตเกิดความเครียดจากการเรียน แต่ละบุคคลอาจมีระดับความเครียดหรือความทุกข์ในการเรียนที่แตกต่างกัน แล้วแต่พื้นฐานและกระบวนการปรับตัวขึ้นอยู่กับบุคคล ข้อมูลดังกล่าวทำให้ประเมินได้ว่านิสิตโดยทั่วไปรวมทั้งนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมที่กระทบต่อการดำเนินชีวิตและการเรียน หากผู้เรียน

แสดงพฤติกรรมตอบสนองมีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นจะเกิดขึ้นอย่างเต็มใจ และเป็นธรรมชาติจากความรูสึกที่แท้จริงของผู้เรียนเอง ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งค้นคว้าและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ตามความสนใจ ใช้สื่อที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ครูควรคำนึงถึงความสุขของผู้เรียนจะจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความสุขในการเรียนรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในฐานะส่วนงานจัดการศึกษาที่ผลิตนิสิตครูจึงควรมีเครื่องมือเพื่อใช้ในการประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถมองเห็นคุณค่าในตัวเอง มีความสุขในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ความสุขในระดับบุคคลเป็นความสุขภายในหรือความสุขทางใจที่ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินด้วยตนเองในขณะที่เป็นนิสิต เมื่อผู้เรียนมีความสุขแล้วก็อยากมาเรียน ตั้งใจเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนสูง (กมล โพธิเย็น, 2559) การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความรูสึกของผู้เรียนที่เกิดความพึงพอใจ เกิดความสนุกสนาน ตลอดจนเกิดความรู้สึกละสบายใจในขณะที่เรียน ครูจะต้องให้ความสนใจแก่ผู้เรียนเพื่อทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร บทบาทของครูผู้สอนในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน หาวิธีการมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐานที่สามารถประเมินการจัดการเรียนรู้ของได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ข้อมูลและสารสนเทศที่ได้จากการวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นประโยชน์ ตรงตามเป้าหมายและคุ้มค่าต่อการพัฒนาวิชาชีพครูต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21
- 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยการแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะครุศาสตร์ (ส่วนกลาง) และส่วนงานจัดการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2,190 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนก(Discrimination) จำนวน 30 รูป/คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาความเที่ยง (Reliability) และความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 จำนวน 345 รูป/คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ มี 5 องค์ประกอบ จำนวน 59 ข้อ

การหาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1) หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การตรวจสอบความสอดคล้องจากแนวคิดทฤษฎีกับนิยามเชิงปฏิบัติการจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00

2) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับโดยใช้สูตร Item Total Correlation และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าบวกแต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.38 – 0.82 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งถือเป็นข้อคำถามที่มีคุณภาพ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1) สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเป็นองค์ประกอบและนิยามเชิงปฏิบัติการ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและนิยามเชิงปฏิบัติการ ประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ชุดเดิม) และนำผลการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2) การทดลองใช้ (Try out) แบบประเมินไปทดลองประเมินกับนิสิตสังเกตการณ์สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 25 จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 รูป/คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และนำแบบประเมินไปประเมินการจัดการเรียนรู้ของนิสิตในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2565 ที่นิสิตออกไปสังเกตการณ์สอนและฝึกประสบการณ์สอน จำนวน 345 รูป/คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อหาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบประเมินโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ (นางลักษณ์ วิรัชชัย, 2538)

1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00 Type equation here.

2) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สูตร Item Total Correlation และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) การหาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL ตามเกณฑ์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องและเกณฑ์พิจารณาขององค์ประกอบ

ดัชนีความสอดคล้อง	เกณฑ์พิจารณา
ค่าสถิติไค-สแควร์ Chi-Square (χ^2)	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือสัดส่วน χ^2/df ไม่เกิน 2
AGFI	เข้าใกล้ 1.00
CFI	เข้าใกล้ 1.00
RMSEA	เข้าใกล้ 0.00

4) การหาค่าความเที่ยง (Reliability) แบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ที่หาค่าด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 จากการสังเคราะห์องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบพบว่า แบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มี 5 องค์ประกอบ จำนวน 59 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 12 ข้อ 2) ด้านการเรียนรู้ของครู จำนวน 15 ข้อ 3) ด้านบรรยากาศและแหล่งเรียนรู้ จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ และ 5) ด้านการประเมินและการสะท้อนผลการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมินของนิยามเชิงปฏิบัติการตามองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ที่ได้จากการสังเคราะห์และปรับแก้ตามข้อเสนอแนะรอบที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. 0.00)

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ด้านอำนาจจำแนก ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง พบว่า

1) ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) พบว่า แบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ข้อคำถามรวมทั้งหมดจำนวน 59 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก คำนวณโดยใช้สูตร Item Total Correlation มีค่าระหว่าง 0.38 - 0.82 ซึ่งมีค่าบวกทุกข้อมีอำนาจจำแนกตามเกณฑ์

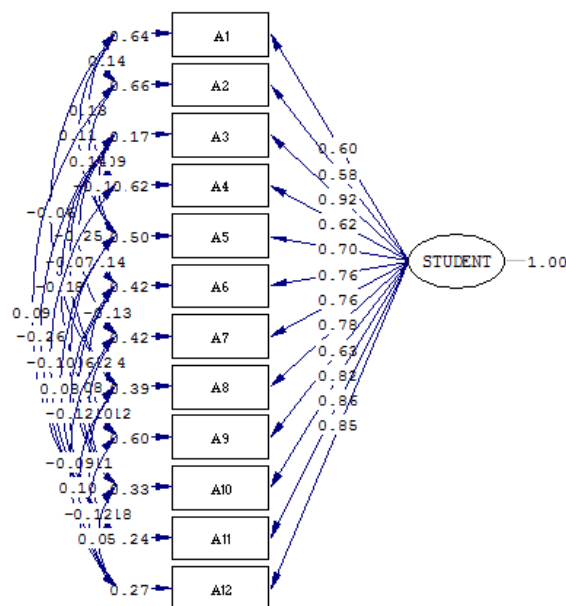
2) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของข้อคำถามที่สร้างขึ้นโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลการวัดของข้อคำถามของแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 5 องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมากทุกองค์ประกอบ และมีน้ำหนักองค์ประกอบของข้อคำถามจำนวน 59 ข้อ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	เกณฑ์พิจารณา	ค่าสถิติองค์ประกอบ
-------	--------------	--------------------

		1 ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student)	2 ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู (Teacher)	3 ด้านการบรรยายภาคและแหล่ง เรียนรู้ (Learning)	4 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ (L_Design)	5 ด้านการประเมินและสะท้อน ผลการเรียนรู้ (Evaluation)
ค่าสถิติไค-สแควร์ Chi-Square(χ^2)	สัดส่วน χ^2/df ไม่เกิน 2	$\chi^2 = 27.11$ df = 25 27.11/25 = 1.08	$\chi^2 =$ 63.80 df = 62 63.80/62 = 1.03	$\chi^2 =$ 18.77 df = 19 18.77/19 = 0.99	$\chi^2 =$ 46.99 df = 44 46.99/43 = 1.09	$\chi^2 =$ 14.84 df = 18 14.48/18 = 0.82
นัยสำคัญทางสถิติ	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	p = 0.35	p = 0.41	p = 0.47	p = 0.31	p = 0.68
AGFI	เข้าใกล้ 1.00	0.96	0.95	0.97	0.96	0.97
CFI	เข้าใกล้ 1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
RMSEA	เข้าใกล้ 0.00	0.02	0.01	0.00	0.02	0.00

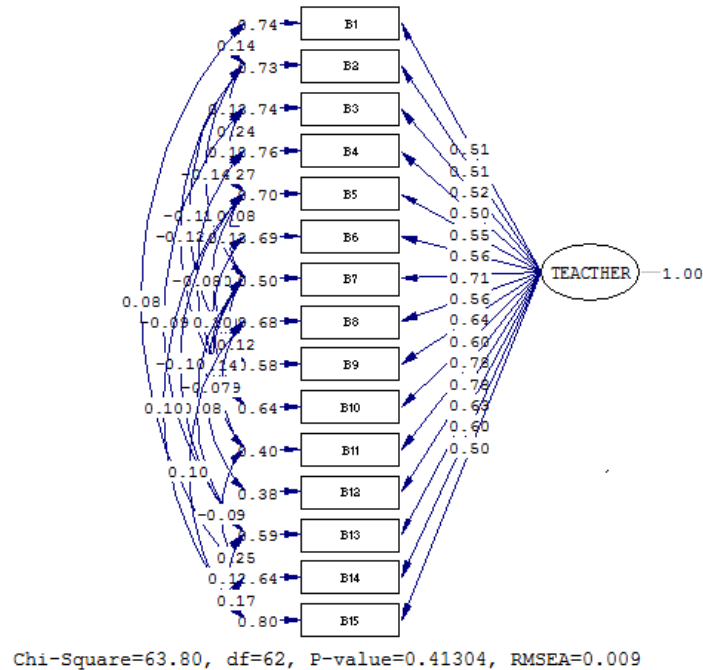
องค์ประกอบที่ 1 ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 12 ข้อ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 27.11 ที่ df เท่ากับ 25 p-value เท่ากับ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า $\chi^2/df = 1.08$, GFI = 0.99, AGFI = 0.96, CFI = 1.00 RMSEA = 0.02 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานระหว่าง 0.58 ถึง 0.92 นั่นคือข้อคำถาม 12 ข้อ สามารถวัดองค์ประกอบที่ 1 ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนได้และมีความตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ

Chi-Square=27.11, df=25, P-value=0.35041, RMSEA=0.016

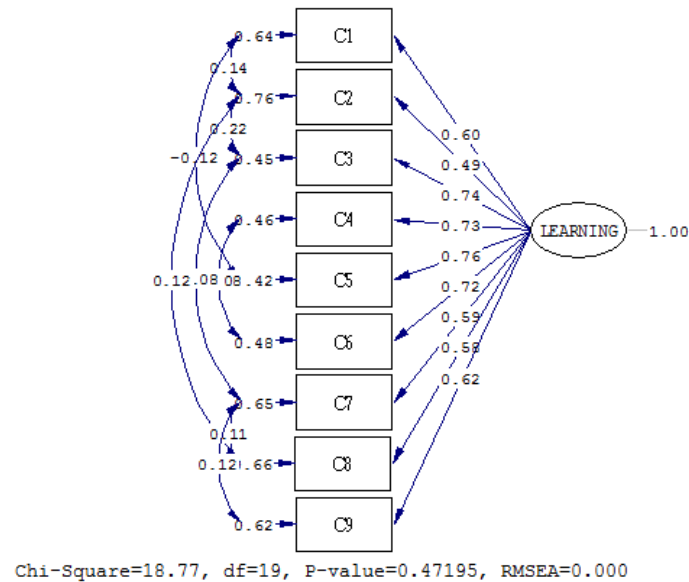
แผนภาพที่ 1 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู จำนวน 15 ข้อ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 63.80 ที่ df เท่ากับ 62 p-value เท่ากับ 0.41 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า $\chi^2/df = 1.03$, GFI = 0.98, AGFI = 0.95, CFI = 1.00 RMSEA = 0.01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานระหว่าง 0.50 ถึง 0.78 นั่นคือข้อคำถาม 15 ข้อ สามารถวัดองค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ของครูได้และมีความตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ

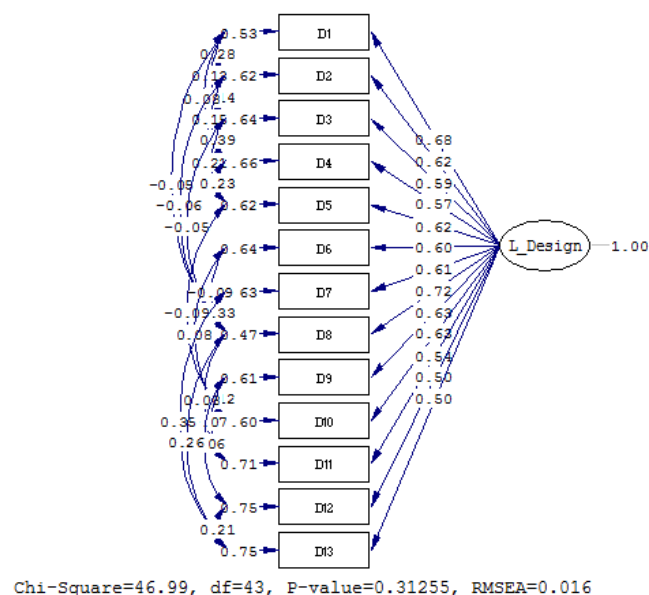
แผนภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันด้านการเรียนรู้ของครู

องค์ประกอบที่ 3 ด้านบรรยากาศและแหล่งการเรียนรู้ จำนวน 9 ข้อ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 18.77 ที่ df เท่ากับ 19 p-value เท่ากับ 0.47 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า $\chi^2/df = 0.99$, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, CFI = 1.00 RMSEA = 0.00 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานระหว่าง 0.49 ถึง 0.76 นั่นคือข้อคำถาม 9 ข้อ สามารถวัดองค์ประกอบที่ 3 ด้านบรรยากาศและแหล่งการเรียนรู้ได้และมีความตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ

แผนภาพที่ 3 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันด้านบรรยากาศและแหล่งการเรียนรู้

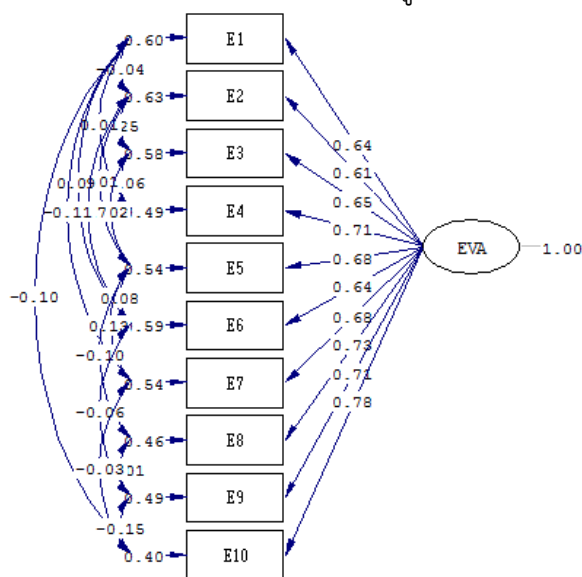
องค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 46.99 ที่ df เท่ากับ 43 p-value เท่ากับ 0.31 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า $\chi^2/df = 1.09$, GFI = 0.95, AGFI = 0.96, CFI = 1.00 RMSEA = 0.02 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานระหว่าง 0.50 ถึง 0.72 นั่นคือข้อคำถาม 13 ข้อ สามารถวัดองค์ประกอบที่ 4 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ได้และมีความตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ

แผนภาพที่ 4 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 14.48 ที่ df เท่ากับ 18 p-value เท่ากับ 0.68 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า $\chi^2/df = 0.82$, GFI = 0.99,

AGFI = 0.97, CFI = 1.00 RMSEA = 0.00 เป็นไปตามเกณฑ์ ($p > 0.05$, $\chi^2/df < 2.00$, GFI > 0.90, AGFI > 0.90, RMSEA < 0.08) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานระหว่าง 0.61 ถึง 0.78 นั่นคือข้อคำถาม 10 ข้อ สามารถวัดองค์ประกอบที่ 5 ด้านการประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้ได้และมีความตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ

Chi-Square=14.68, df=18, P-value=0.68398, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 5 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันด้านการประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้

3) ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 จำแนกทั้ง 5 องค์ประกอบมีค่า 0.92, 0.90, 0.87, 0.89 และ 0.84 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับสูงทุกองค์ประกอบ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู 3) ด้านบรรยากาศและแหล่งเรียนรู้ 4) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้ ใช้วิธีการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 แสดงว่าแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 สามารถวัดได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหาตามนิยามของทฤษฎีที่ศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ วุฒิสกุล (2560) การพัฒนาเครื่องมือวัดความสุขทางพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.4 - 1.00 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ที่เสนอรูปแบบการเรียนรู้มีความสุข ครูจะต้องสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดความรักและศรัทธาต่อการเรียน ความสนใจใฝ่หาเรียน สัมพันธภาพกับครูและเพื่อน ความสุขในการเรียนนักเรียนจะมีความรู้สึกรักเรียน สนุกสนาน ไม่เกิดความเครียดซึ่งอาจมาจากปัจจัยจากตัวผู้เรียนเอง หรือจากบรรยากาศภายในโรงเรียน สิ่งแวดล้อมอื่นๆ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของปราณี อ่อนศรี และสายสมร เพลยกิตติ (2556) ปกรณ์ ประจัญบาน และภัสสรดา จูเมฆา (2561) นิสากกร เจริญดี (2561) กรองทิพย์ นาวิเชตรและคณะ. (2564) และ Ryff (1989) ที่กล่าวว่านักเรียนที่มีความสุขในการเรียนรู้จะเกิดความอยากรู้อยากเรียน

กระตือรือร้น สนใจใ่ว่กว่าที่จะเรียนรู้ สนุกที่จะได้เรียนรู้ เกิดพลัง ที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้ดี ทั้งนี้ ครูเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสุข ในการเรียนรู้ของนักเรียน

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า คุณภาพของแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 องค์ประกอบ จำนวน 59 ข้อ ไปทดลองใช้ในภาคศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 รูป/คน ซึ่ง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และนำข้อมูลมาหาค่าอำนาจจำแนก พบว่า ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ที่คำนวณโดยใช้สูตร Item Total Correlation มีค่าระหว่าง 0.38 - 0.82 ซึ่งมีค่าบวกทุกข้อ คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.63 ขึ้นไป (Baker, 2001) ได้แบบประเมินที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 59 ข้อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ สิริคมงคล (2554) การพัฒนามาตรวัดความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดด้วยโมเดล IRT พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 1.27 ถึง 2.23 ค่า Threshold ระหว่าง -2.22 ถึง +2.36

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังนำแบบประเมินไปทดลองใช้กับนิสิตคณะครุศาสตร์ในสำนักงานจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 345 รูป/คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) แบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 มีความตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2541); สุภมาศ อังศุโชติ และคณะ (2551) เสนอแนะให้พิจารณาค่าดัชนีหลาย ค่าประกอบกัน ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ไม่ควรมีนัยสำคัญ หากพบมีว่านัยสำคัญอาจเนื่องจากค่าไค-สแควร์ ขึ้นอยู่กับขนาดกลุ่มตัวอย่าง ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) ควรมีค่าน้อยกว่า 5.0 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index: GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative fit index: CFI) ที่ยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า 0.90 หากมีค่าเข้าใกล้ 1.0 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศิริชัย กาญจนวาสี (2548), McIntrie and Miller (2007) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นการแสดงหลักฐานความตรงเชิงโครงสร้าง โดยหลักฐานที่แสดงเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หากโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลจะเป็นการบ่งชี้ว่าโมเดลที่ศึกษายืนยันองค์ประกอบที่มุ่งวัดด้วยหลักฐานดังกล่าวจึงแสดงว่าแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 มีความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) จำแนกตามองค์ประกอบมีค่าความเที่ยงระหว่าง 0.92, 0.90, 0.87, 0.89 และ 0.84 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินที่มีความเที่ยงสามารถนำไปใช้วัดและประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยอมรรัตน์ ศรีคำสุขไชโย (2554) ศึกษาความสุขของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่นเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai happiness indicators หรือ THI) ฉบับสั้น 15 ข้อ (THI-15) ฉบับมาตรฐานของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข ค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งชุดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาคเท่ากับ .82 ถือได้ว่าข้อคำถามมาตรวัดความสุขในการเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีคุณภาพ

สรุป

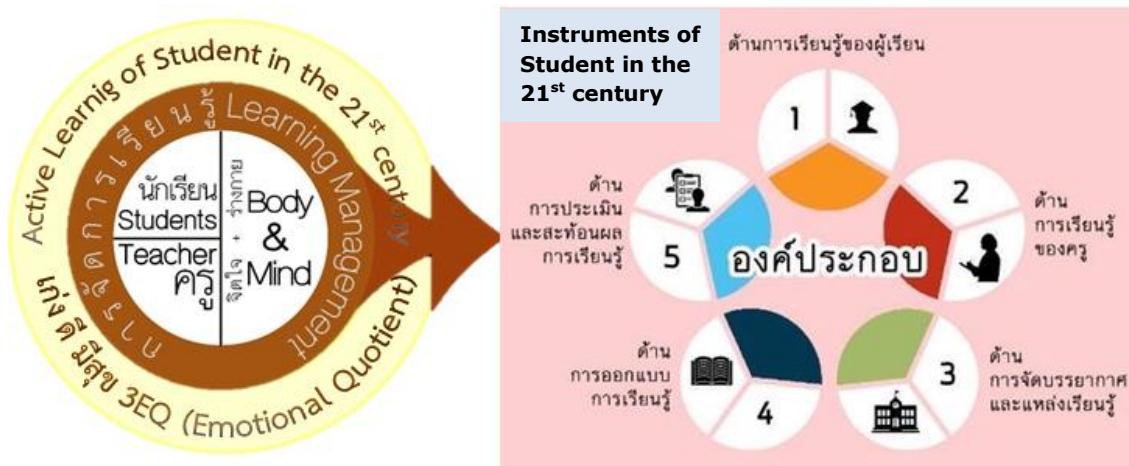
1. ผลการพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ รวมทั้งหมดจำนวน 59 ข้อ ได้แก่

1) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 12 ข้อ 2) ด้านการเรียนรู้ของครู จำนวน 15 ข้อ 3) ด้านบรรยากาศและแหล่งเรียนรู้ จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ และ 5) ด้านการประเมินและการสะท้อนผลการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 เป็นไปตามเกณฑ์จึงสามารถนำเครื่องมือไปใช้ประเมินตนเองในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ข้อคำถามรวมทั้งหมดจำนวน 59 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.38 - 0.82 2) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) โมเดลการวัดของข้อคำถามของแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 5 องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมากทุกองค์ประกอบ และน้ำหนักองค์ประกอบของข้อคำถามรวมทั้งหมดจำนวน 59 ข้อ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ 3) ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) มีค่า 0.92, 0.90, 0.87, 0.89 และ 0.84 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับสูงทุกองค์ประกอบ

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยสามารถองค์ความรู้จากการวิจัย คือ การจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขควรส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุล โดยการจัดการเรียนรู้ระหว่างครู (Teacher) กับผู้เรียน (Students) ร่วมกันออกแบบการเรียนรู้โดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนมีศรัทธาที่ดีต่อครูอย่างเต็มใจ (Mind) และแสดงพฤติกรรมตอบสนองมีส่วนร่วมไปกับกิจกรรมที่หลากหลายจากการที่ครูจัดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติจากความรู้สึกที่แท้จริง (Body) อย่างสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งความเก่ง ความดี และความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่สอดคล้องกับค่านิยมของคนไทย จึงนำไปสู่การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู 3) ด้านบรรยากาศและแหล่งการเรียนรู้ 4) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการประเมินและผลการเรียนรู้ เพื่อให้ นิสิตครูและผู้เกี่ยวข้องมีคู่มือและแบบประเมินที่ใช้สำหรับประเมินตนเองและประเมินกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานที่สามารถประเมินการจัดการเรียนรู้ของได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามองค์ประกอบดังแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 6 แสดงองค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่ทำให้ได้แบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้

1) ควรนำแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ไปวัดและประเมินของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่หรือกำลังจะออกไปทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียน

2) ผลการประเมินจะสามารถให้สารสนเทศแก่ผู้ประเมินและผู้รับการประเมินเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงทักษะจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) สถาบันผลิตครูหรือนักวิจัยที่สนใจจะนำแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21 ฉบับนี้ไปใช้ควรทำการศึกษาแนวคิดและวิธีการใช้แบบประเมินนี้ จากคู่มือการใช้แบบประเมินอย่างละเอียด เพื่อจะสามารถใช้แบบประเมินนี้ได้ถูกต้อง

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการพัฒนาแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนิสิต แบบประเมินทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนิสิต แบบวัดจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นต้น

2) ควรพัฒนาความสุขในการเรียนของนิสิตในด้านความสามารถในการปรับตัว บรรยายภาคในการเรียนรู้ สัมพันธ์ภาพที่ดีกับครู และสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อน

เอกสารอ้างอิง

- กมล โพธิเย็น. (2559). การจัดการเรียนรู้เพื่อนำความสุขสู่ผู้เรียน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 13 (2), 121-131.
- กรองทิพย์ นาควิเชตรและคณะ. (2564). การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.). 27 (1), 48-62.
- กฤษดา ผ่องพิทยา. (2558). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วารสารราชพฤกษ์. 13 (1), 11-18.
- กิตติวดี บุญซื่อ และคณะ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้มีความสุข ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2541). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วารสารการวัดผลการศึกษา. 20(59), 27-41.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2538). ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศากร เจริญดี. (2561). การพัฒนามาตรวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปกรณ์ ประจัญบาน และลักสรดา จูเมฆา. (2561). การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 20 (4), 118-128.

- ปราณี อ่อนศรี และสายสมร เฉลยกิตติ. (2556). การจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาลเพื่อสร้างความสุข: บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน. วารสารพยาบาลทหารบก. 14 (1), 8 -16.
- ปัญญา คล้ายเดช และคณะ. (2564). การพัฒนาเครือข่ายการจัดการศึกษาคณะสงฆ์ เพื่อรองรับการพัฒนาสังคมไทยในศตวรรษที่ 21. วารสารสถาบันวิจัยพินลธรรม, 8 (2), 141-153.
- ปรีศนี จีรวงศ์รุ่งเรือง. (2542). การเรียนรู้อย่างมีความสุข. วารสารวิชาการเทคโนโลยี-พับแก้ว. 23 (1), 28-32.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2558). ประวัติและพัฒนาการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี สฤษดิ์วงศ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ วุฒิสกุล. (2560). การพัฒนาเครื่องมือวัดความสุขทางสุขทางพุทธศาสนาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน : ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ไอเดียสแควร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. เรียกใช้เมื่อ 1 มีนาคม 2566 จาก <https://shorturl.asia/9URwY>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวาน กราฟฟิค จำกัด.
- สำราญ สิริภมมมงคล. (2554). การพัฒนามาตรวัดความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภมาศ อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนิภา ภิญญานวนวัฒน์. (2551). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพมหานคร: มิสชั่นมิเดีย.
- อมรรัตน์ ศรีค าสุโขโตะ. (2554). ความสุขของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ, 34(2), 70-79.
- Brek, R. A. (1979). The construction of rating instruments for faculty evaluation: A review of methodology issue. Journal of Higher Education. 50(5), 650-669.
- McIlintric, S. A., & Miller, L. A. (2007). Foundations of psychological testing: A practical approach (2nd ed.). Thousand Oaks: Sage.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. Journal of Personality and Social Psychology. 57(6), 1069–1081